

Коли на кримському базарі

Дмитро Павличко

Коли на кримському базарі
Тебе запродали в гарем,
Ти виплакала очі карі,
І в світ пішла з поводитирем.

Воліла нипати сліпою
І жебрати біля церков,
Ніж мав би тішити тобою
Султан свою студену кров.

А нині ти сама в Стамбулі,
Навикла вже до поганьби,
Купця шукаєш на поснулі
Грудей твоїх черстві хліби.

Та я тебе не проклинаю
І непорочності не вчу,
Я тільки сліпну од одчаю,
Бо ти стоїш як сіль вочу.